الی حضرة الأعزّ الأجلّ الأمجد جناب مح مص علیه بهآء اللّه الأبهی

١٥٢

هو اللّه تعالی شأنه العظمة و الکبریآء

الحمد للّه الّذی خلق المآء من بیانه الظّاهر فی ملکوت البقآء ثمّ نظر الیه انّه ارتعد فی نفسه و انجمد جزءاً منه اذاً ظهرت الأرض الغبرآء من قضائه المثبت فی عالم البدآء فلمّا انفصلا و تفرّقا نطق لسان العظمة بکلمة اخری اذاً تحرّک ذاک المآء المحدث من المشیّة الظّاهرة فی الامکان بنفس الامکان علی تلک الأرض المحدثة من ارادة الرّحمن و صعدت منهما حرارة لطیفة روحیّة نورانیّة بقوّتها الی الرّتبة العلیا لتفوز بالمقام الّذی فیه ینطق لسان ربّها الأبهی فلمّا بلغت الی منتهی مقامها اذاً توقّفت فی ذاک المقام الأعلی الّذی یذکر عند الانشآء بالفلک الأعلی ثمّ امتزج المآء بالأرض امتزاجاً جزئیّاً و صعدت منهما حرارة اخری و انّها من ضعفها ما بلغت الی الأوّل و توقّفت فی مقام آخر الّذی یذکر بالفلک الثّانی و کذلک صعدت منهما مرّة بعد اخری الی ان تمّت المقامات الّتی تذکر بالأفلاک اذا نطق لسان العظمة بکلمة اخری و دارت المقامات و الأفلاک و من شدّة الدّوران سطع نور و تقبّب علی وجه السّمآء اذاً ظهرت انجم زاهرات و کواکب دریّات فلمّا احاطها هیمنة اسمه القیّوم من کلّ الجهات صار کلّ واحد منها مدوّراً کما یری فی الشّمس و القمر تعالی الصّانع المقتدر الحکیم الّذی جعل کلمته العلیا مبدأ خلق العلویّات و السّفلیّات و الأسطقسّات الأربعة و الطّبائع العوالی المحدثة اشهد انّه لهو المقتدر علی ما یشآء لا اله الّا هو المقتدر القدیر

روحی لحبّک الفدآء یا ایّها القائم علی خدمة امر اللّه قد تشرّف الخادم بکتاب حضرتکم و وجد منه عرف وصالکم و بذلک فرح قلبی و قرّ بصری و انشرح صدری نسأل اللّه بأن یوفّق حضرتکم فی کلّ الأحوال و یؤیّدکم فی کلّ الأحیان انّه لهو العزیز المنّان

و بعد اطّلاع الخادم بما فی کتاب حضرتک حضرت به لدی العرش و عرضته قد نزّل من سمآء العنایة و الألطاف لکلّ ما ذکرت ما یکفی به الآفاق قوله عزّ کبریائه قد حضر عبد الحاضر بکتابک و قرأه لدی الوجه و نزّل لک هذا اللّوح المبین و امّا ما ذکرت فی توجّهک الی الزّورآء و قیامک علی ظهور الألفة و الاتّحاد بین الأحباب هذا ینبغی لک فی هذا الیوم الّذی فیه ظهر الکنز و فصّل کلّ امر حکیم و ما ذکرت فی السّاسون و استقامته و انفاقه انّه جوهر من الجواهر الّتی اخذناها بأنبیق البیان من کلّ الأدیان انّ ربّک لهو المقتدر القدیر طوبی له بما آثر الأعطآء علی الامساک فی سبیل مولاک و ما منعه شحّ انفس الممسکین عن هذا الصّراط المستقیم تاللّه قد نزّل له ما یثبت به ذکره فی کلّ عالم من عوالم ربّک نسأل اللّه بأن یوفّقه علی الاستقامة علی ما کان علیه انّه لهو المؤیّد العلیم

ثمّ نذکر احبّائی فی الزّورآء یا احبّائی ان استمعوا ندآء الّذی ارتفع من شطر اسمی الجواد الکریم ثمّ اعملوا بما امرتم به فی الألواح و ما نصحتم به من لدن ناصح خبیر لا تنظروا الی منافعکم الشّخصیّة بل الی ما ینتفع به العالم کذلک یأمرکم مالک القدم انّه لهو الآمر السّمیع البصیر انّا نحبّ ان نری کلّ واحد منکم مبدأ کلّ خیر و مشرق الصّلاح بین العالمین آثروا اخوانکم علی انفسکم فانظروا الی هیکل اللّه فی الأرض انّه انفق نفسه لاصلاح العالم انّه لهو المنفق العزیز المنیع ان ظهرت کدورة بینکم فانظرونی امام وجوهکم و غضّوا البصر عمّا ظهر خالصاً لوجهی و حبّاً لأمری المشرق المنیر انّا نحبّ ان نراکم فی کلّ الأحیان فی جنّة رضائی بالرّوح و الرّیحان و نجد منکم عرف الألفة و الوداد و المحبّة و الاتّحاد کذلک ینصحکم العالم الأمین انّا نکون بینکم فی کلّ الأوان اذا وجدنا عرف الوداد نفرح و لا نحبّ ان نجد سواه یشهد بذلک کلّ عارف بصیر انتم اوراق

السّدرة تمسّكوا بها ثمّ انصروا ربّكم الرّحمن بالأخلاق الرّوحانيّة و ما امرتم به فی لوحی الحفیظ کبّر من قبلی الأسمآء الّتی ذکرت فی کتابک و بشّرهم بذکری ایّاهم لیفرحنّ و یکوننّ من الشّاکرین هم المذکورون لدی العرش و النّاظرون الی وجهی الجمیل علیهم بهائی و عنایتی و رحمتی الّتی سبقت العالمین ثمّ اذکر احبّائی فی القری و بلّغهم التّکبیر الّذی ظهر من مطلع العنایة و الکبریآء لیشکرنّ ربّهم العزیز الکریم نسأله تعالی بأن یوفّقهم علی الأعمال الّتی بها تتضوّع رائحة مسک التّقدیس بین العالمین انّا نذکرهم فی اکثر الأحیان انّ فضلنا احاط العالم و رحمتنا سبقت الخلائق اجمعین قل طوبی لکم بما فزتم بما لا فاز به اکثر العلمآء و شربتم ما منع عنه اکثر الحکمآء انّ هذا لفضل عظیم سوف ترون الکلّ مقبلین الی اللّه و باکین علی ما فات عنهم فی ایّامه انّه لهو المبیّن العلیم انّهم یرون انفسهم فی حسرة و ذلّة و انتم ترون انفسکم فی مقام کریم طوبی لکم یا احبّائی فی الزّورآء و ضواحیها انّ لکلّ نصیب من هذا البحر العظیم نوصیکم بالاستقامة و نأمرکم بما یتوجّه به العباد الی اللّه ربّکم الرّحمن الرّحیم

و ما ذکرت فی الاسمین قد حضر کتابهما من قبل و من بعد و توجّه الیهما طرف اللّه ربّک ربّ العالمین یا محمّد ان استمع ندآء المظلوم من مطلع اسم القیّوم الّذی به اخذ الاضطراب سکّان ممالک الانشآء الّا من شآء ربّک العزیز الحمید انّ الّذی فاز بحقّ الاصغآء انّه قام علی نصرة امر اللّه مالک الأسمآء بالحکمة الّتی فصّلناها فی کلّ لوح بدیع طوبی لک بما سمعت النّدآء و اجبت مولاک القدیم و تمسّکت بحبل الرّضآء هذا ما ینبغی لأهل البهآء لعمری انّهم اهل هذه السّفینة الّتی لا تغرقها البحار و لا تضرّها الأحجار و انّها سفینة تسفن بهذا الأسم علی متن البحر و البرّ و الرّیاض و الغیاض و الجبال و الأتلال و انّها حیوان من روح ربّک الصّانع العلیم لا تحزن من شیء انّه یکتب لمن اراد اجر لقائه انّ الأمر بیده یفعل بسلطانه ما یشآء و یحکم ما یرید اذا فزت بآیات ربّک ذکّر النّاس لعلّ یتنبّهنّ و یتوجّهنّ الی الفرد الخبیر

یا عبدی الحسین ان استمع ما سمعه الکلیم اذ اخذه جذب الاشتیاق و الرّوح اذ کان راکضاً فی بیدآء الشّوق و الانجذاب انّه لا اله الّا انا العزیز الوهّاب قد حضر لدی العرش کتابک و فاز بطرف اللّه مالک یوم المآب نسأل اللّه بأن یوفّقک علی ما یحبّ و یرضی و یکتب لک ما کتبه لمن شرب رحیق الوصال من ایادی عطآء ربّه الغنیّ المتعال ان افرح بذکری ایّاک لو تنظر الیه بعین الفطرة لتوقن بأن لا یعادله ما خلق فی الأرض انّ ربّک لهو العزیز العلّام انّا نذکر من توجّه الینا و نقبل منه ما عمل فی سبیل اللّه ربّ الأرباب ان احمد بما ذکرت لدی العرش و نزّل لک ما یبقی به اسمک بدوام الملک و الملکوت انّ ربّک لهو المعطی الفضّال انّما البهآء علیک و علی الّذین عملوا بما امروا من لدی اللّه مالک الرّقاب

و ما ذکرت فی الصّالح قد حضر لدی الوجه ما انشأه و انشده و وجدنا منه عرف خلوصه للّه المهیمن القیّوم طوبی له بما فاز بثنآء مولاه بعد الّذی انکره کلّ جاهل مردود ان یا صالح انّا نذکرک بالفضل لیأخذک سکر کوثر البیان علی شأن تذکر ربّک الرّحمن بین الامکان و یجعلک مستقیماً علی هذا الصّراط الممدود کم من البلغآء منعوا عن کوثر البقآء و کم من الفصحآء ما افصحوا فی ذکر ربّهم مالک الأسمآء و انت قمت علی الثّنآء بین اهل الانشآء هذا من فضل اللّه علیک ان اشکر و قل لک الحمد یا مالک الوجود کم من بسیط قبض فی هذا الیوم و کم من حکیم منع عن هذا الرّحیق المختوم انّ الأمر بیده یختصّ من یشآء بفضل من عنده انّه لهو الحقّ علّام الغیوب اذا اخذک جذب رحیق الآیات تجد کلّ شعرة من شعراتک و کلّ عرق من عروقک مهتزّاً متحرّکاً من هذه الآیات الّتی بها سخّر اللّه من فی الغیب و الشّهود ان استقم علی ما انت علیه و توکّل علی الفرد العزیز المحبوب ان اشکر اللّه بهذا اللّوح ثمّ اذکره فی کلّ عشیّ و بکور

و امّا ما ذکرت فی من سمّی بالمقصود انّا نزّلنا له لوحاً بما حضر کتابه لدی العرش و ما ارسلناه الّا بعد حضور کتابک و لا نحبّ ان نسلّمه لأنّ مثله نراه فی کلّ ساعة علی غصن من الأغصان لیس له من قرار الّا من شآء ربّک انّه لهو المقتدر علی

ما یرید ان وجدته علی یقین فألق علیه آیات ربّک العلیّ العظیم والّا ان اقرأه لأحبّائی الّذین وجدوا عرف قمیصی و توجّهوا الی وجهی و طاروا فی هوآء حبّی و فازوا ببحر عرفانی و استضاؤوا من انوار جمالی اللّمیع

بسمه الباقی الدّائم

ان یا مقصود ان استمع ندآء اللّه العزیز الودود من هذا المقام المحمود انّه لا اله الّا هو المهیمن علی من فی الغیب و الشّهود قد نطق لسان القدم بین العالم و لا تعادله صحف آدم و لا ما نزّل علی الخاتم توجّه بأذن قلبک لتجد حلاوة ما نزّل من لدی اللّه المهیمن القیّوم لیس هذا یوم الوقوف و لا التّوجّه بما عند النّاس دعهم بأوهامهم مقبلاً الی اللّه ربّ ما کان و ما یکون کن طائراً فی هوآء العرفان لا بأجنحة شبه اجنحة الطّیور و تقرّب الی المقصود لا برجل کرجل العباد بل بالحرکة الخفیّة الرّوحانیّة الحقیقیّة المحدثة من قوّة الرّوح تاللّه انّها لأسرع من البرق الّذی تخطف به الأبصار هذا ما نزّل فی الصّحیفة الحمرآء من قلمی الأعلی انّ ربّک لهو العزیز العلّام هذا یوم ینبغی لکلّ نفس اذا فاز بالنّدآء الّذی ارتفع من شطر العظمة و الکبریآء یدع ما عنده و یتوجّه الی الوجه و یقول آمنت بک یا من فی قبضتک زمام الکائنات خذ قدح الانقطاع فارغاً عن الابداع ثمّ اشرب باسمه المهیمن علی الامکان لو تتوجّه الی الطّیر المغنّیة علی افنان سدرة البیان لتسمع ما لا سمعته من قبل و یأخذک الاشتیاق علی شأن تنادی باسمه بین البلاد فاسأل اللّه بأن یؤیّدک علی ما ینفعک و یثبت به ذکرک فی الصّحف و الألواح اذا وجدت عرف اللّه عمّا نزّل بالحقّ ان احمد و قل لک الحمد یا ربّی الغنیّ المتعال

امّا ما ذکرت فی من سمّی بنصراللّه ان اذکره من قبل الحقّ قل انّ اللّه غفر اخاک انّه لهو الکریم انّه لهو الرّحیم لا تحزن فیه انّه احبّ مولاه و اجاب ندائه و قصد سبیلی الواضح المستقیم انّا وجدنا منه عرف الخلوص فی سنین معدودات و عفونا عنه فضلاً من لدنّا ان اشکر و کن من المطمئنّین من یؤمن باللّه و یخطأ فی امر انّه یعفو عنه انّه لهو العطوف الکریم یا نصراللّه ان افرح بفضلی و بما ذکرت من قلمی الأعلی و کن من الشّاکرین

مص قد حضر لدی الوجه کتابک الآخر و توجّه الیه طرف اللّه ربّ العالمین و قرئ ما فیه بلسان العبد الحاضر لدی العرش و اجبناک بهذا اللّوح البدیع

و امّا ما ذکرت فی من سمّی بیوسف الّذی انجذب من آیات ربّک و توجّه الی مشرق الوحی انّا نذکره فضلاً من لدنّا لیثبت به ذکره فی الألواح هذا خیر له عمّا تطلع الشّمس علیها انّ ربّک لهو الفضّال القدیم قل یا یوسف طوبی لک بما سمعت و عرفت و اقبلت الی الوجه بعد فنآء الأشیآء و ما منعک اعراض العلمآء عن هذا الکوثر البدیع ان اشربه مرّة بعد مرّة و کرّة بعد کرّة مرّةً باسمی الرّحمن و طوراً باسمی المهیمن علی العالمین ثمّ باسمی الأبهی رغماً للّذین کفروا باللّه اذ ظهر ببرهان احاط من فی السّموات و الأرضین طوبی لک بما خرقت الأحجاب بقدرة ربّک مالک المآب فاسأل اللّه بأن یؤیّدک علی کسر اصنام الأنام بعضد الذّکر و البیان انّ ربّک لهو المقتدر القدیر نوصیک بالحکمة انّها نزّلت من لدن علیم خبیر کن قائماً علی الأمر علی شأن لا یمنعک اعراض کلّ عالم و لا ضوضآء کلّ جاهل بعید انّا نقبل من اقبل الی الوجه و نذکر من ذکر ربّه العالم الحکیم لا تأسّف علی ما فات تمسّک بعروة الفضل و تشبّث بذیله الطّاهر المنیر انّه یقدّر لمن یشآء ما اراد و ینزل علیه من سمآء عطائه ما یعجز عن ادراکه افئدة العارفین ان استقم علی الأمر و قل لک الحمد یا من عرّفتنی مطلع امرک و مشرق وحیک اذ کان مسجوناً فی حصن الغافلین

مص انّا نوصیک بالحکمة ثمّ نوصیک بالحکمة ثمّ نوصیک بالحکمة لئلّا یحدث ما تضطرب به افئدة الضّعفآء هذا ما نزّل فی اکثر الألواح فضلاً من لدنّا علی کلّ صغیر و کبیر انّما البهآء علیک و علی من معک من احبّائی الّذین شربوا رحیق آیاتی المجذب المحیی الرّقیق اللّطیف انتهی

عرض میشود این ایّام شغل این عبد بمقامی رسیده که آنی فرصت و مجال نیست چه که از اطراف عرایض لاتحصی رسیده و جواب از سماء مشیّت نازل و این عبد بتحریر آیات اللّه مشغول لذا باید چند روزی که تأخیر در جواب نامه شده عفو فرمایند و لوح میرزا مقصود چندی قبل نازل یعنی بعد از حضور عریضهٔ او که از حدبا ارسال داشته ولکن حسب الأمر در ارسال آن توقّف شد حال چون در کتاب آن جناب ذکر او بود صورت لوح منیع ارسال شد فرمودند مدّتهاست نظر بحکمت لوح مخصوص ارسال نشده چنانچه جواب مکتوب اخ جناب امین علیهما بهآء اللّه تا حال در عهدهٔ تأخیر ماند و این کرّه لوحی مختصر از سماء مشیّت الهی نازل و ارسال شد فرمودند لو شآء اللّه لننزل من بعد ما اردناه انتهی

آنچه امر حال در ستر باشد خاصّه در آن ارض احسنست حکم تبلیغ در کلّ احوال جاری و نافذ ولکن بکمال حکمت و مقصود از امر بحکمت هم تلطّف بضعفا بوده و این مشهود است و اینکه لوح مخصوص ارسال نمیشود از برای بعضی نظر بآنست که اشتهار آن مصلحت نیست فرمودند سوف نری المصلحة و ننزّل کیف نشآء انّا کنّا قادرین انتهی

مجدّد در بارهٔ لوح میرزا مقصود عرض میشود که دادن سواد آن بنفس مذکور جایز نه چه که هر دوستی را دوستی است و هر رفیقی را رفیقی اگر در غیر محل ذکر کند سبب ضرّ خواهد شد اگر خود او را مطمئن مشاهده فرمائید مخصوص او قرائت کنید والّا فلا

در بارهٔ جناب شیخ محمّد مرقوم فرموده بودید بسیار اظهار خجالت از آن جناب مینماید یعنی بقسمی که مؤثّر واقع میشود و کتاب اقدس هم انشآءاللّه مخصوص آن جناب نوشته ارسال میشود جمیع احبّا را از لسان این خادم فانی تکبیر برسانید جناب امین علیه من کلّ بهآء ابهاه را ذاکر و مثنی بوده و هستم انّما البهآء علیکم

خادم اللّه

۲۸ صفر ۱۲۹۱

[یادداشت]

۱ ارقام ۲ و ۵ و ۱ بر طبق حساب ابجد بترتیب معادل عددی حروف "ب" و "ه" و "الف" است که مجموع آنها کلمه "بها" را تشکیل میدهد. ↩

این سند از کتابخانهٔ مراجع بهائی دانلود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجّه به مقرّرات مندرج در سایت www.bahai.org/fa/legal استفاده نمائید.

آخرین ویراستاری: ۱۵ مه ۲۰۲۴، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر